



HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi



UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Perjantai 7.7.2017
Aattoseurat klo 18.00
Reijo Leino

Haudan partaalla tavataan

Mitä sinä täällä teet — mitä minä täällä teen? Näitä kysymyksiä olen pohtinut herättäjäjuhlia valmistellessamme. Aattoseurat ja juhlat alkamassa — syystä voidaan sanoa, että aatto on ihmisen parasta aikaa. Ilmassa on odotuksen värinää, toiveita ja ehkä ripaus kaipaustakin.

Minut tämä paikka laittaa hiljaiseksi — olemmehan koolla Vanhassa kirkkopuistossa — kirjaimellisesti haudan partaalla. Ukko-Paavon viimeinen leposija keskellämme tuntuu jotenkin velvoittavalta. Haudan partaalla elämä punnitaan ja arvot koetellaan. Mikä on se mikä minulta puuttuu?

On totta, että juhlilla tavataan monia tuttuja, muistellaan yhteisiä hetkiä — tunnelmoidaan ja fiilistellään. Mutta sitäkö juhlat ovat — siinäkö kaikki?

Näitä juhlia järjestellessä olemme, etenkin viime aikoina, joutuneet uusien ja yllättävien kysymysten ääreen — onko betoniporsaita riittävästi? Ovatko aidat kyllin korkeat? Mistä löytyy tarvittava määrä oikein koulutettuja järjestysmiehiä? Näiden paineiden alla olemme eläneet juhlaa valmistellessa. Älä huolestu — tältäkin osalta kaikki on järjestyksessä — sinun turvallisuudestasi huolehditaan.

Pelkoa ja epävarmuutta on kylvetty myös meidän suomalaisten mieliin. Pohditaan, että on vain ajan kysymys, koska täällä lintukodossammekin rysähtää. Pelko ja huoli ne ovat huonoja vieraita yhteen kokoontuessamme. Ne saavat meidät pälyilemään ympärillemme, tarkkailemaan toinen toisiamme, epäilemään ja etääntymään — ehkä ennakkoluuloisesti vieroksumaan erilaisuutta keskellämme.

Vuosituhanneen vaihteen korvilla elin lyhyen jakson maassa, jossa pelolla ja väkivallalla oli pitkät perinteet. Tuossa vaiheessa Kolumbian konflikti oli jatkunut lähes viidenkymmenen vuoden ajan. Konfliktissa osallisina olivat niin sissit, paramilitaarit kuin armeijakin. Syytöntä osapuolta oli mahdoton löytää. Kaikki olivat osallistuneet väkivaltaan ja ihmisoikeusrikoksiin.

Jokainen väkivallan päivä loi uusia syitä vihata toinen toisiaan — kostaa koettua vääryyttä. Toisinaan tuo väkivalta oli hyvinkin ymmärrettävää, vaikei milloinkaan hyväksyttävää.

Aikani tuohon tilanteeseen tutustuttuani, minut valtasi synkkä toivottomuus. Rauhalle ei ole edellytyksiä, kun on niin paljon kostettavaa. Tuota turhautumistani sitten purin Kolumbian luterilaisen kirkon silloiselle piispa-presidentille, Nehemias Paradalle.



HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi



UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Kysyin häneltä, näkeekö hän minkäänlaista ulospääsyä tästä jatkuvasti pahenevasta konfliktista. Odotin tietysti, että hän jakaisi minun turhautumiseni. Tuo Nehemias, hän on kansan mies, jolla on sydän ja järki paikoillaan. Hiljaisena hän kuunteli kysymystäni. Tuo hiljaisuus, se jatkui hetken ja sitten hän totesi minun mieleeni vahvasti syöpyneen vastauksen: on kyllä mahdollisuus — jonkun on annettava anteeksi ensin — annettava anteeksi ensin.

Nuo viisaat sanat, ne eivät jätä minua rauhaan.

Me rakennamme tämän maailman rauhaa puolustuksen ja hyökkäysvoiman uhkalle. Me vakuutamme, että pahat teot kostetaan, että paha saa palkkansa. Me torjumme maahamme turvaan hakeutuvat ihmiset todeten, että täällä on tilaa vain meille. Muureja ja ennakkoluuloja rakentaessamme me unohdamme, ettei rauhaa voi saavuttaa eikä ylläpitää vihalla tai edes rakkaudettomuudella.

Kolumbiassa ollaan otettu hyviä askeleita kohti parempaa tulevaisuutta. On jouduttu toteamaan, että rauhaa ei voida saada ilman anteeksiantoa. Osaltaan on jouduttu luopumaan myös oikeudenmukaisuusvaatimuksista — se kun avaisi tien koston kierteelle.

Mutta koskeeko tuo anteeksiantamisen periaate vain suuria konflikteja, tilanteita, jotka kohdistuvat kansoihin tai kansanosiin? Juuri tuossa on Nehemias Paradan opetuksen kipukohta omassa elämässäni — jonkun on annettava anteeksi ensin.

Tuo lause velvoittaa meitä niin yhteisöinä kuin yksilöinä. Eikä vain tuo lause, vaan myös siihen sisältyvä Kristuksen esimerkki — ennen kuin olin ehtinyt ainuttakaan syntiä tehdä, ennen syntymääni Kristus jo sovitti minut ja antoi anteeksi. Hänen esimerkkinsä velvoittaa minua ja se myös rohkaisee.

Tie rauhaan ei kulje vihanpidon, katkeruuden tai kostonkierteen kautta. Tie rauhaan vie meitä anteeksiannon ja armollisuuden lähteille. Tie rauhaan ei ala suurista neuvottelupöydistä — se alkaa tavallisista ihmisistä — sinusta ja minusta.

On hyvä muistaa, että anteeksiannolla ja oikeudenmukaisuudella ei ole mitään tekemistä keskenään — siellä missä armahdetaan — siellä jää oikeus toteutumatta.

Tänään, kun vielä saamme olla koolla Paavon haudan partaalla, eikä vielä ole meidän vuoromme, on aika tehdä tilit selväksi — antaa anteeksi ensin, vaikkei tuo toinen hoksaisi edes anteeksi pyytää. Haudan partaalla on aika etsiä sovintoa — ja arkipäivääni vaikuttavaa uudistavaa armoa.